

Preek

Paasverkondiging n.a.v.: Lucas 24: 5b en 2 Corintheërs 4: 11b

‘Waarom zoekt u de levende onder de doden?’ ...opdat in ons sterfelijk bestaan ook het leven van Jezus zichtbaar wordt.

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

Als we Pasen van de áárdse kant bekijken, blijven we vaak hangen bij ‘t heimwee van vrouwen naar de Heiland. Maar hoe reageerde de hemel? Bij monde van zijn boodschappenjongens: ‘Waarom zoekt u de levende onder de doden?’ Wist u, dat dit volgens joodse overlevering een uitdrukking is uit de tijd van Mozes en Aäron...

Toen de twee broers naar farao gingen, zeiden ze te komen namens de God van Israël. Kén ik niet, zei farao, maar ik laat ‘t even uitzoeken. Een god van Moab en Sidon en Ammon zijn bekend, maar die van jullie niet. Toen zei Mozes tegen farao: ‘Dwaas, wat zoek je de levende bij doden?’ Zo Vader, zo Zoon!

In Henrik Ibsens (1828-1906) ‘Keizer en Galileeër’ vraagt een bisschop aan christenvervolger keizer Julianus de Afvallige (361-363): ‘Waarom vervolgt u een dode?’ Julianus: ‘Hoe bedoel je?’ Waarop bisschop zegt: ‘U moet toch wel overtuigd zijn dat Hij leeft, want waarom bent u zo fel op Zijn volgelingen?’

In de tijd vóór Hemelvaart verscheen Jezus als Opgestane alleen aan Zijn leerlingen. Oók aan verloochenaar Petrus en wanhopige Thomas. Maar níet aan haters in Sanhedrin. Met uitzondering ernà: christenhater Paulus. Later schrijft hij zélf: ‘Wij levenden worden altijd omwille van Jezus aan de dood prijsgegeven.’

Zoals in Rusland na communistische revolutie van 1917. Partijagitatoren reisden stad en land af om te vertellen, dat godsdienst een sprookje was. Honderd jaar later is kerk er zó aanwezig! Maar hoe zit ‘t met Pasen bij ons? Wordt ook in ons sterfelijk bestaan het leven van Jezus steeds meer zichtbaar? Een vráág...

Ik eindig met gesprek van opa en kleinkind vóór eindexamen. Opa: ‘Wat ga je doen?’

Kleinkind: ‘Studeren.’ Opa: ‘En dán?’ Kleinkind: ‘Carrière maken.’ Opa: ‘Daarnà?’ Kleinkind:

‘Huisje, boompje, beestje.’ Opa: ‘En dán?’ Kleinkind: ‘Pensioen, reizen.’ Opa: ‘En dán?’

Kleinkind: ‘Dóód?!’ Opa: ‘En wat is er dán...?’

Gemeente, het antwoord hierop hangt sterk af van de vraag of Jezus ons als Levende voor ogen staat. Niet enkel als verschijning buiten ons, maar ook ín ons. Ja, dan gaat ‘t van binnen zingen: ‘Ik zeg het allen, dat Hij leeft, dat Hij is opgestaan, dat met Zijn Geest Hij ons omgeeft, waar wij ook staan of gaan.’ Amen.